

hogy valószínűleg elkárhoztam, de akit lehet, arra biztatok, hogy jöjjön el hozzám, beszéljünk, hátha találunk közös pontot. Volt már, hogy működött. Egy református lelkésszel egyszer egész messziről indultunk, de a végén megértette, hogy miért vagyok itt. Persze sosem voltak illúzióim. Ha annyira magától értetődő lenne, hogy amit csinállok, az jó, már sokan lennének hasonló helyzetben. A devonkorban is ki kellett másznia az első vízi gyíknak a szárazföldre. Ha egyértelmű lett volna, hogy ez lehetséges és jó, akkor már rég kint lettek volna mindahányan, de hát csak az egyik kezdte el valamikor. Nyilván nem mindenkinek tetszik ez. Én érzem, hogy az Úristen hívott ide, a testvérek és a pápai református gyülekezet támogatását is élvezem, és tudom, hogy itt élet van.

Miért lett János a neve Péterből?

A beöltözéskor kapjuk az új nevet a főpát úrtól. Ilyenkor mindig két javaslatunk lehet a saját nevünkkel kapcsolatban. Azért kértem a Jánost, mert ő a szeretett tanítvány, aki a fontos eseményeknél mindig jelen van. Jézus többször félrehívja őt kis körben, és János rengeteget fejlődik. Jézus a „mennydörgés fiainak” hívja őt és a testvérét (Mk 3,17); ők tüzet kérnek haragjukban a samáriai falura (Lk 9,51–56), azt akarják, hogy ott éjjenek el mindannyian. Végül pedig János az, aki a hagyomány szerint öregkorában már csak azt hajtogatja, hogy „fiacskáim, szeressétek egymást”. Nekem ez azt jelenti, hogy így meg tud szelidülni valaki Jézus mellett. A másik választásom Fülöp lett volna, de a főpát úr a Jánost választotta. A név a hagyomány szerint csak a liturgián a beöltözésnél derül ki, ekkor az új nevemen szólít.

Tehát végül teljesen elégedett a választásával, azzal, hogy Bakonybélben köteleződött el?

Persze, nem véletlenül választottam ezt. De reformátusként itt lenni azt az érzést erősíti bennem, hogy olyan vagyok, mint az elvált szülők gyereke. Hiába mondanak pszichológusok, jogászok, szociológusok mindenféle tudományosat a válásról, nekem ez az egész csak fáj, és szeretném, hogy a szüleim együtt legyenek.

TRAUTTWEIN ÉVA

BEMUTATJUK AZ ÚJ KAPOSVÁRI PÜSPÖKÖT:

VARGA LÁSZLÓ – A CSEND TETTEKRE HÍV

2017. március 25-én Őszentsége Ferenc pápa Varga Lászlót, a Kaposvári Egyházmegye általános helynökét kaposvári megyéspüspökké nevezte ki. Az alábbi írásban közelebb hozzuk az új főpásztort olvasóinkhoz.

Karl Rahner gyakran idézett gondolata – „a holnap hívő embere vagy misztikus lesz, vagy nem létezik többé” – az Istennel való, a Szentlélek által közvetített bensőséges egyesülés fontosságára irányítja a figyelmet. Varga

László atya is erről beszél, amikor istenkeresését a „józan misztika” kifejezéssel határozza meg. „Életem Isten állandó jelenlétében való lét” – így írja le belső megtapasztalását arról, hogy Isten folyamatos útmutatása vezeti őt. Ez a bensőséges kapcsolat egy szenvedélyes istenkeresés eredménye.

Laci atya a családjában ismerte meg a hitet az ötvenes-hatvanas évek egyház- és vallásellenes időszakában. Az általános iskolában a tanárai és a diáktársai is sokat bántották, gúnyolták, gyakran volt része durva megaláztatásban. A győri bencések – a gimnázium gyönyörű négy éve – adták vissza az önbizalmát, és itt fogalmazódott meg benne a papi hivatás gondolata. Amikor papnövendéknek jelentkezett, a püspök Budapestre küldte tanulni, a Hittudományi Akadémiára.

A szeminárium és első papi éve alatt megélt lázadást a hivatástól való elfordulásig fokozódó elbizonytalanodás, meghasonlás, kiüresedés, testi panaszokhoz vezető kiegészés követte. A katonai szolgálat alatt keresni kezdte az utat, a Szentírás szó szerinti megélésére törekedett, Bokor-közösséghez tartozott, csatlakozott a karizmatikus megújulási mozgalomhoz, és része volt egy csodálatos gyógyulásban. Kérdéseire végül az Eucharisztia szemlélésében, a csendben találta meg a válaszokat, amikor Várpalotán, kápláni éve alatt megkezdte a mindennapos szentségimádást. Reggel ötkor rendszeresen átment a templomba, és egy órát töltött szemlélődésben. „Nagyon nehéz időszak volt ez. Istennek sok mindentől meg kellett tisztítania. Minden reggel szenvedtem. Ott unatkoztam, és kínlódtam a sötétségekkel.” De kitért az elhatározása mellett, a szentségimádás immár harminc éve mindennapi erőforrás az életében. „A csendben megismertük egymás hangját. Meg tudom különböztetni, mikor szól hozzám ő, és mikor csupán a pszichém játéka, ami történik bennem. Isten vezet az életem útján. Diszkrét, finom találkozások ezek, amelyek a belső átalakulás felé segítenek. Megváltozott a gondolkodásom, s ennek következtében a viselkedésem, a szolgálatom is. Az életem olyan lett, mint egy forrás mellé ültetett fa, amely megtermi azt a gyümölcsöt, amelyre a közösségnek éppen szüksége van” – így írja

le azt az utat, melynek egyes állomásain a csendben tettek születtek.

A fa csodálatos gyümölcsöket termett, először Várpalotán, aztán Somogy-sámszonban, majd 1993 óta Kaposváron. Laci atya plébániáin megvalósult az egész napos szentségimádás, házasközösségek, imaközösségek alakultak, evangelizációs kurzusok indultak, létrejött a szeretetszolgálat, intenzívvé vált a hívek szentségi élete, erősödött bennük a nyitottság, az evangelizációs küldetés tudata. A közösséget szolgáló kezdeményezések egész sora indult útjára, többek között a betegekért felajánlott „Érints meg!” imaszolgálat, a családterápia, a lelkeségyszolgálat, a családi napközik, a gyalogos zarándoklatok, a közösséget összefogó számos program és lelkigyakorlat. „Mindezek az elkötelezett imaélet eredményei. A szemlélődésnek ugyanis meg kell jelennie a tettekben, mert bármilyen szép is a hit, tettek nélkül halott” – fogalmazza meg Varga László az érem egyik oldalát, de láttatja a másikat is. „Hibát követnénk el, ha csupán a számokban is mérhető, látványos eredményeket értékelnénk, mert így csak a tettekben mérnénk a szeretetet.”

A szemlélődő ember Isten szerető és megbocsátó közelségében ismeri fel a küldetését, és a meghallott „indítást” akkor is követi, ha az ellentmond a racionalitásnak. Laci atya élete ezt példázza. A plébános Somogy-sámszonban magához vett és haláláig gondozott egy ágyhoz kötött súlyos beteget és egy sérült fiatalembert. Ma is különleges figyelmet fordít a szegényekre, a szenvedőkre, a társadalom peremvidékein élőkre.

Laci atya életében feladatokban nincs hiány: a börtön- és kórházlelkészi szolgálat, valamint a kollégiumi igazgatóság után jelenleg püspöki helynöki és irodaigazgatói feladatokat lát el. Közben népszerű előadóként járja az országot, lelkigyakorlatokat tart, a szabadidejét pedig a lelkivezetés és a gyóntatás tölti ki. A legerősebb szálak a kaposvári plébániájához kötik. Munkáját káplán, állandó diakónus, alapítványi munkatárs, kulturális közfoglalkoztatottak segítik. Képviselő-testülete hitoktatási, kommunikációs, lelkiségi, gazdasági és jogi műhelyből áll, melyek mindegyike a közösséget igyekszik támogatni.

A Szent Imre-plébánia olyan, mint egy nagycsalád. Mindenkinek és mindennek megvan benne a maga helye. A közösséget élő szeretet hatja át, és tagjai számtalan formában gyakorolják az életet megkönnyítő segítségnyújtást. 1998-ban a templomban elindították az állandó szentségimádást. Az emberek megszerették a csendet. „Nem tanultak meditatív kurzuson, csak felajánlották az idejüket annak, aki a legjobban szereti őket, megpróbálnak jelen lenni, és formálódnak. Szépen, csendben. A szemlélődés azután a falakon kívül is folytatódik. Amit a Jósisten mond, azt a csendben lehet meghallani, és válaszolni is csak a csendben lehet rá. Ha belemegyek ebbe a csendes jelenlétkbe, át kell adnom magamat, ki kell engednem a kezemből az irányítást.

Jézus arra tanít, hogyan adjam át neki a vezetést. Így lassanként átformálódik az életünk, közelebb kerülünk a másik emberhez, akiben jelen van Krisztus. Ha meglátom és megszeretem Krisztust az Eucharishtiában, akkor meglátom őt a másik emberben is. A szemlélődés ezért egyáltalán nem önmagunk körül forgás, hiszen másokhoz visz el.”

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

ÖNÉRTELMEZÉS HELYETT...

1. Textus (eredeti)

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a korinthusiakhoz írt első leveléből (1Kor 1,10-13.17)

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, és ne szakadjatok pártokra! Forrjatok egygyé ugyanabban a lelkületben, ugyanabban a felfogásban! Kloé hozzátartozói ugyanis azt a hírt hozták felőletek, testvérek, hogy pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik azt mondják: „En Pállal tartok, én meg Apollóval, én Kéfással, én meg Krisztussal!”

Talán megoszlott Krisztus? Vajon Pált feszítették érte, keresztre, vagy Pál nevében keresztelkedtetek meg? Krisztus engem nem keresztelni küldött, hanem azért, hogy hirdessem az evangéliumot, – de ne bölcselkedő beszéddel, hogy Krisztus keresztje erejét ne veszítse.

2. Textus (inkább apokrif)

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, és ne klikkesedjete! Forrjatok egygyé Jézusunk lelkületében - szellemiségében. A Kv-tól ugyanis azt a hírt hozták felőletek, hogy különböző teológiai hangsúlytevéseitek alapján pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik azt mondják: „En még mindig Gyurka bácsival tartok; én meg Ko. Lacival; én meg G. Bandival; én meg K. Náczival; én a Hangosokkal; én meg a karitászosokkal; én meg az ezoterikusokkal; én meg a migránsmentő szolgálattal; én meg az egyház pártiakkal. Talán megoszlott Jézus Krisztus? Talán nem arra buzdította a barátait, hogy legyenek egyek, mint ahogyan az Atya és Ő egységben vannak? Krisztus valamennyiünket arra küldött, hogy megéljük és hirdessük az evangéliumot.

Kiindulásként persze választhattunk volna „ütősebb” gondolatokat is: a kedvenceink közül akár kettőt is. Pl.: „Itt a kedvező idő! Elérkezett Isten országa! Tekintettel [erre] az örömmünkre, változtassátok meg gondolkodásotokat és életeteket, és bízátok rá magatokat [Istenre]!” vagy más fordításban: térjetez új felismerésre, tartsatok bünbánatot. Vagy: „ti keressétek elsősorban az Isten országát és az ő igazságát!” Azonban akár melyiket is választjuk, kb. ugyanoda jutunk.

Hova is? A minta társadalom projektjéhez, ugyanis annak megjelenítőjeként kell léteznünk ezen a világon. Egyénileg, kicsi és nagyközösség szinten is. A minta